

STS de 10 de març de 2010, recurs 18/2008

La denegació de la prolongació del servei actiu al personal estatutari requereix la prèvia aprovació d'un pla d'ordenació dels recursos humans (accés al text de la sentència)

En el present supòsit **s'analitza si la denegació de prolongar el servei al personal estatutari s'ha de fonamentar en les necessitats de l'organització, que obligatòriament han d'estar recollides en un pla d'ordenació dels recursos humans** (art. 26.2 de la *Ley 55/2003, de 16 de diciembre, del Estatuto marco del personal estatutario de los servicios de salud*).

L'Administració sostenia que la regla general és la jubilació forçosa als 65 anys, per la qual cosa la denegació de prolongar el servei no requeria una justificació especial, sinó que el perllongament era l'excepció i, per tant, la que requeria motivació era l'autorització a perllongar. Entenia que el contrari suposaria coartar la potestat d'autoorganització de l'Administració pública.

El TS conclou que **la normativa vigent configura la prolongació** en el servei actiu com **"un dret subjectiu del funcionari, però un dret que no li és reconegut de manera absoluta sinó, ans al contrari, condicionat al fet que les necessitats organitzatives de l'Administració facin possible el seu exercici"**, i és l'Administració qui té la càrrega de justificar les necessitats organitzatives. Aquesta mateixa configuració es va recollir posteriorment a l'**art. 67.3 EBEP**.

D'altra banda, **la normativa sectorial** -l'art. 26.2 de la *Ley 55/2003*- exigeix que aquestes necessitats organitzatives s'han d'articular **"en el marc dels plans d'ordenació de recursos humans"**.

El TS entén que requerir que **la denegació del perllongament es fonamenti en un pla d'ordenació dels recursos humans prèviament aprovat, no coarta la capacitat autoorganitzativa de l'Administració, perquè aquesta podrà, lliurement, establir les mesures que consideri oportunes**.